

Americký svaz chavatelů psů (ADBA inc.)

Založeno 1909

Vzhledem k tomu, že byl jako identifikátor plemene v navrhovaných zákonech a vyhláškách standard plemene americký pitbull teriér (APBT) popsán americkým svazem chavatelů psů (ADBA inc.) nesprávně používán, bude nyní jeho součástí doložka o použití standardu tohoto plemene.

ADBA APBT Standard® nyní zahrnuje ideální výstavní hmotnost, která by měla být mezi 14– 34 kg.

I. Úvod

A. Chceme-li opravdu pochopit standard jakéhokoliv plemene, musíme znát celou historii daného plemene.

B. Účelem posuzovatele/rozhočího je nestranný výběr kvalitních chovných jedinců, kteří skutečně odpovídají typu daného plemene.

C. Odpovědností posuzovatelů/rozhodčích je upřednostnit ty psy, kteří nejvíce odpovídají standardu, bez ohledu na osobní preference.

II. Celkový vzhled - 20 bodů

A. Vhodnost k chovu

1. Měl by celkově vypadat jako APBT
2. Robustní, trojrozměrný. Budí dojem síly, není drobný nebo křehký.
3. Působí rovnoměrně, má silné kosti, pevnou přední část těla, s lehkou a pružnou zadní částí těla.
4. Měl by působit spíše atleticky než objemně. Svalstvo by mělo být hladké, ale vyrýsované.
5. Vzhled dospělého psa by měl odpovídat štíhlému, sportovnímu jedinci, měl by mu být vidět náznak žeber a páteře (kyčelní kosti by neměly být viditelné) s pevnými a vyrýsovanými svaly. Čistá, lesklá srst a krátké zasřižené drápy. Představovaná štěňata by měla být dobře živena, bez náznaků žeber, páteře nebo kyčlí . Srst má být lesklá a tlapy s krátkými, zastřiženými drápkami.

B. Vyváženost

1. Vyváženost přední a zadní části těla – nejlépe se hodnotí v klusu.
2. Poměr výšky a hmotnosti – čím vyšší pes tím vyšší hmotnost.
3. Velikost hlavy v poměru k tělu - krk měl být alespoň tak dlouhý, aby 2/3 hlavy byly nad hřbetní linií, když je hlava v normální svislé poloze.

C. Prezentace

1. Pes je socializovaný, jeví zájem o věci kolem.
2. Aškoliv je nějaký stupeň agresivity pro toto psí plemeno přirozený, neukázněné chování bude odvádět posuzovatelovu schopnost přesně posoudit vhodnost daného psa.

D. Zdraví

1. Psova vitalita, lesk jeho srsti, jiskra v oku, to vše odráží zdraví konkrétního zvířete.
2. Některé barvy a barevné vzory jsou jak známo geneticky spojené se zdravotními problémy. Tyto jsou posuzovány jako vážné vady: vzor

merle, albinismus (bílí psi s modrýma nebo růžovýma očima, růžový nos a pysky, nepřítomnost pigmentu na polštářku tlapy, okolo očí, atd.)

III. Postoj - 10 bodů

- A. Sebevědomý a ostražitý
- B. Zajímá se o dění kolem něj, prostor kolem sebe má pod kontrolou, není vyděšený ničím, co se děje kolem něj.
- C. Mírný ke svým blízkým.

Závažná chyba: plachý nebo bázlivý.

IV. Zadní část těla - 30 bodů

- A. Podbřišek
 - 1. Široký a dostatečně dlouhý, aby pes vypadal rovnoměrně. Příliš krátký může omezovat flexibilitu psa. Příliš dlouhý podbřišek způsobuje to, že pes musí nést nadměrnou hmotnost a ovlivňuje to jeho hbitost a rychlost.
- B. Boky
 - 1. Dlouhé a šikmé, přiměřeně široké. Toto lze hodnotit společně s ocasem, který by měl být svěšený.
 - 2. Ideální sklon boků je 30 stupňů.
- C. Proporce zadních nohou
 - 1. Stehenní kost by měla tak dlouhá, že kolenní kloub je v horní třetině zadní končetiny.
 - 2. Holenní a lýtkové kosti jsou nejdelšími kostmi zadní končetiny.
 - 3. Délka metatarzální kosti je přiměřená, svaly jsou k ní upevněné rovnoměrně z obou stran, takže hlezna se mohou pohybovat pralelně, aniž by se vychylovaly dovnitř nebo ven. Metatarzální kosti, hlezna a dolní část holenní kosti jsou lehké, drobné a pružné.
 - 4. Zadní zakřivení – poměr mezi délkami kostí a svalů, které se upínají k těmto kostem způsobují prohnutí kolene, které vede k dobře prohnutému hleznu. To přispívá k přirozené pružnosti, kterou potřebují zadní končetiny.
 - 5. Svalové úpony jsou dlouhé a pevné, dobře obepínají kloub, což umožňuje vynakládat velkou sílu, přičemž svaly vypadají hladce a přitom vyrýsovaně, ne vybouleně.

Vady: krátké nebo ploché kyčle, rovné koleno, dvojitě nebo propadnuté hlezno, nohy do „X“, příliš osvalený.

V. Přední část těla - 20 bodů

- A. Hrudní koš
 - 1. Hluboký a eliptický s výraznou hrudní kostí. Při pohledu ze strany by v úrovni dolní části hrudního koše měl být alespoň částečně vidět i loketní kloubu.
 - 2. V horní části dobře klenutý, zužující se ke spodní části a dosahující hluboko do beder.
- B. Ramena
 - 1. Širší než hrudní koš až k 8. žeburu. Lopatka směřuje dozadu pod úhlem až 45 stupňů nebo směrem k zemi. Ramena jsou široká a plochá,

což umožňuje odpovídající svalové propojení s těžkou a masivní přední částí těla.

2. Pažní kost je pod úhlem 45 stupňů a je dostatečně dlouhá, tak že loketní kloub sahá až ke spodní části hrudního koše, lokty těsně přiléhají k tělu.
3. Předloktí jsou o něco delší než pažní kosti a jsou pevné, dvakrát širší než metatarzální kosti.

C. Tlapy

1. Malé a pevně sevřené, posazené nad nadprstí.
2. Polštářky na tlapách jsou výrazné a dobře stavěné.
3. Dráčky jsou na předních tlapách přirozené, na zadních tlapách nejsou moc vidět.

Vady: Sudovitý hrudník, plochý hrudník, drobné kosti, vybočené lokty, ploché záprstí, placaté tlapy, drobné polštářky,

VI. Hlava a krk - 15 bodů

A. Krk

1. Hodně osvalený až ke spodku lebky.
2. Dlouhý.

B. Hlava

1. Velikost hlavy je v rovnováze s tělem.
2. Zaujímá asi 2/3 šířky ramen.
3. Při pohledu ze strany nebo z vrchu má klínovitý tvar, z pohledu ze předu je kulatá.
4. Líce jsou o 25 proc. širší než krk u spodní části lebky.
5. Délka od nosu ke stopu je stejná jako délka od stopu k temeni hlavy.
6. Kořen čumáku je dobře vyvinutý. Z důvodu konstrukční podpory horních špičáků by výplň pod očima měla být širší než je hlava v místě, kde rostou uši.
7. Hlava by měla být od od horní části ke spodním čelistem zploštělá.
8. Čumák hranatý.
9. Úzké pysky
10. Zuby – řezáky by měly tvořit nůžkovitý skus. Špičáky by měly mít širokou základnu a zužovat se do špičky, horní špičáky by měly těsně přiléhat za spodní špičáky. Musí být zdravé a žádný by neměl chybět.
11. Oči jsou malé a hluboko posazené. Z čelního pohledu jsou oválné, z bočního pohledu mají trojúhelníkový tvar.
12. Uši můžou být kupírované i nekupírované, záleží na tom jestli chceme ztraktivnit vzhled psa.

Vady: krátký krk, příliš široké líce, špatně vyvinutý čumák, velké pysky, chybějící zuby, předkus nebo podkus způsobující to, že zuby nepřiléhají k sobě.

VII. Ocas a srst - 5 bodů

A. Srst

1. Pevně napnutá, volnější kolem krku a hrudi, všude jinde těsně přiléhá, viditelné vertikální záhyby kolem krku a hrudníku i u svalnatějších psů.
2. Krátká a pevná, lesk je znakem dobrého zdraví psa.
3. Barva může být jakákoliv, kromě vzorů o nichž je známo, že jsou geneticky spojené se zdravotními problémy.

B. Ocas

1. Širší u kořene, zužuje se do špičky. Dlouhý by měl být zhruba k úrovni hlezen.
2. V klidu by měl viset asi jako rukojeť pumpy.

Hlavní vady: Vzor merle nebo albinismus (Bílý pes, modré nebo růžové oči, nedostatek pigmentu).

Vady: Delší srst, roztřepené chlupy na ocase nebo kdekoliv jinde, zkrácený ocas nebo ocas nějak pokroucený.

Diskvalifikace: Agresivní vůči lidem, jednostranný nebo oboustranný kryptorchid (chybí jedno nebo dvě varle), vykastrovaný nebo neplodný jedinec.

ADBA APBT stanovila ideální hmotnost tohoto plemene mezi 14 – 34 kg.

Především by americký pitbulteriér měl budit dojem atleta . Jeho tělo má být ztělesněním rychlosti, síly, obratnosti a výdrže . Musí být vyvážený ve všech směrech – pokud má někde něco navíc, chybí mu to jinde. Ve své ideální podobě je ztělesněním krásy.

Tento standard není identifikátorem plemene. Může být použit pouze za účelem hodnocení standardů kvality amerického pitbullteriéra, tak jak je uvedeno. Jeho smyslem je pomoci posuzovatelům při určování kvality každého zvířete na výstavách nebo událostech a pro udělení ADBSI bodů za individuální přednosti, což zajistí to, že si toto plemeno udrží nejvyšší kvalitu. Lze jej také použít pro vyhodnocení kvality chovných psů chovatelů amerických pitbulteriérů registrovaných ADBA, pro výběr vhodných chovných psů a pro hodnocení kvality jednotlivých štěňat z vrhů registrovaných u APBT ADBA.